

Słowo Życia – czerwiec 2024

do druku: [\(pdf - v. czarno-biały\)](#) i [\(pdf - v. z kolorowym logo\)](#)

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Z królestwem Boga dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy wie, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak” (Mk 4, 26-27).

Sercem orodzia Jezusa jest królestwo Boga, o którym dobry nowiny pragnie przekazać Ewangelia św. Marka. Tutaj jest to zobrazowane krótką przypowieścią o nasieniu, które wrzucone w ziemię wyzwala swój życiowy siód i wydaje owoc.

Czym jest królestwo Boga dla nas, dzisiaj? Co ma ono wspólnego z naszą osobistą i zbiorową historią, stale rozpiętą pomiędzy oczekiwaniami i rozczarowaniami? Jeżeli nasienie zostało już zasiane, to dlaczego nie widzimy owoców pokoju, bezpieczeństwa, szczęścia?

„Z królestwem Boga dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy wie, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak”.

Słowo to wyraża całkowitą ufność Jezusa wobec planu, jaki Bóg ma dla ludzkości: „(...) Wraz z przyjściem Jezusa na ziemię, dzięki Jego zwyczajstwu, to królestwo jest już obecne w świecie, a Jego wypełnienie, które poprzedza kres historii, jest już zapewnione. Kościół jest wspólnotą tych, którzy wierzą w to królestwo i jest [On] jego początkiem” [1].

Wszystkim, którzy je przyjmują, powierza zadanie przygotowania gruntu na przyjęcie daru Boga i pełne gnowanie nadziei na Jego miłość.

„(...) Tak naprawdę nie ma żadnego ludzkiego wysiłku, żadnej ascetycznej próby, [żadnej] pracy czy badań intelektualnych, które pozwoliłyby wejść do królestwa Boga. To sam Bóg wychodzi naprzeciw człowiekowi, objawiając mu swoje światło lub dotykając go swoim askiem.

I nie ma żadnej zasługi, którą można by się poszczycić lub na której można by polegać, aby otrzymać taki dar od Boga. Królestwo jest podarowane za darmo” [2].

„Z królestwem Boga dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy wie, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak”.

Zasiewa ziarno: nie zatrzymywa go dla siebie, ale siał z przekonaniem i ufnością. „Czy w

nocy, czy w dzień”: królestwo rośnie cicho, nawet pośród ciemności naszych nocy.

Każdego dnia możemy też prosić: „Przyjdź królestwo Twoje”.

Ziarno nie wymaga od rolnika nieustannej pracy, doglądania, ale raczej gotowości cierpliwego czekania, a natura dokona swego dzieła.

To Słowo Życia otwiera nas, byśmy zaufali mocy miłości, która w swoim czasie przynosi owoce. Uczy nas sztuki cierpliwego – bez obawy o rezultaty – towarzyszenia temu, co możemy wzrosnąć samodzielnie; sprawia, że bez przeszkód, chwila po chwili możemy przyjmować innych, doceniając ich możliwości, a jednocześnie respektując ich tempo [wzrostu].

„(...) Na miesiąc przed ślubem nasz syn dzwoni do nas przeżyty, mówi nam, że dziewczyna znów zaczęła brać narkotyki. Pyta o radę, co zrobić. Nie jest łatwo odpowiedzieć. Moglibyśmy wykorzystać sytuację i przekonać go, żeby ją zostawił, ale nie wydaje nam się to sensowne. Sugerujemy mu, aby przyjrzał się dobrze swojemu sercu. (...) Zapada długie milczenie, a potem: „Myślę, że mogę kochać trochę więcej”. Po ślubie udaje im się znaleźć bardzo dobry ośrodek odwykowy z możliwością opieki ambulatoryjnej na zewnątrz. Mija czternaście długich miesięcy, w których udaje jej się dotrzymać zobowiązań „nigdy więcej narkotyków”. Jest to droga długa dla wszystkich, ale ewangeliczna miłość, którą staramy się utrzymywać między nami dwójgim – również wśród nas – daje nam siłę, aby kochać naszego syna w tej delikatnej sytuacji. Być może miłość ta pomaga również jemu zrozumieć, jak kochać swój dom” [3].

Oprac. Letizia Magri
i Zespół Słów Życia

[1] Ch. Lubich, Słowo Życia, Sierpień 1983.

[2] Ch. Lubich, Słowo Życia, Październik 1979.

[3] Przytoczone tu jedynie we fragmentach świadectwo zostało opublikowane w całości, a więc w szerszym kontekście, w książce: S. Pellegrini i inni, Mozaika rodzinna: obrazy z Życia, Wyd. Fundacja Mariapoli, Instytut Gość Media, Pomiędzy Wiary, Wilga, 2023, s. 81-82 (przyp. tłum.).